

NOVĚ ZPĚVY STARÉ ĀĚINY

Středa, 22 květen 2013

Nové zpěvy Staré ĀĚiny. Je to už dávno, co jsem se s tímto veršem setkala poprvé. Ten malý brožovaný sešitek jsem dostala ke dvanáctým narozeninám. Moje báječná máma měla už rozumět hudbě i krásným slověm...

Svým vyprávěním mi přiblížovala daleké neznámé kraje. Pod okny nám tehdy dozrávaly morš;e. Už jsem je dlouho neviděla, nejedla... Uplynula dlouhá léta, a já zase vzpomínám na nářnou Ši-Āing...

Chci také připomenout osobnost Bohumila Mathesia, vynikajícího Āeského básníka, překladatele, editora, publicisty a literárního vědce, který se vtiskl do vědomí Āeských Ātenáť předevedl jako autor rozsáhlé sbírky Zpěvy staré ĀĚiny, stejně tak jako o rok později vydané Nové zpěvy staré ĀĚiny (1940) představovaly v době svého v ohromné zjevení, v němž citliví Ātenáťi velmi brzy odhalili oslavu krásy Āeského jazyka. Jakkoli vztah k originálům byl velmi volný (Mathesius Āínsky neuměl, používal ke své inspiraci překlady Āínské poezie do francouzštiny a angličtiny), vydání obou knih znamenalo ohromný nářst zájmu publika o kulturu dálného východu.

Dopis dĚvĚte

Miláku, nechoď do naš; vesnice,
naš; to neradi vidí.
Tebe mám ráda ze vš;ech nejvíce,
nesmí to být ‐ znáš; lidi!
Maminka pláče, otec se mraěí,
bratřmi mne hubují ‐ to už jsou naš; i
Je mi dost těžko ‐ věř mi, ĀĚong Ce !

Miláku, nelez k nám za noci přes tu zeň,
mohl bys morš; zlomit,
tebe mám ráda ‐ buď rozumný, hleň,
naš; se budou zas zlobit.
Maminka pláče, otec se mraěí,
bratřmi mne hubují ‐ to už jsou naš; i
Je mi dost těžko ‐ věř mi, ĀĚong Ce !

Miláku, neš; lap na záhon lilí,
lehounce moh bys je zlámat.
Ze srdce krev mi to pomalu upijí --
o to bĚ chce se mi zdávat.
Maminka pláče, otec se mraěí,
bratřmi mne hubují ‐ to už jsou naš; i
Je mi dost těžko ‐ věř mi, ĀĚong Ce!

Ši-Āing,

Nové zpěvy Staré ĀĚiny

UrěitĚ je taky máte rádi :-):d@niela

